

[Lange.]

at man jo ikke var enig indenfor Kreditforeningerne. Nej, jeg har heller aldrig her talt paa Kreditforeningernes Vegne, der er megen Uenighed om det Spørgsmaal; men det, der har givet mig Anledning til mine Bemærkninger, er, at den højtærede Finansminister har bebrejdet mig, at jeg ved at holde paa 5 pCt.s Laanetypen medvirkede til at forhøje Renten her i Landet. I saa Fald maa det være ganske det samme, den højtærede Finansminister gør, naar han stiller Forslag om et 5 pCt.s Laan. For hvad er det, Staten vil sikre sig her? Den vil sikre sig den Mulighed, hvis vi kommer ind i en Periode med lavere Rentefod, da uden at lide et Kurstab at kunne faa sine Laan til den Rente, som findes paa det paagældende Tidspunkt. Men det er ganske det samme, som vi arbejder for, der holder paa, at man indenfor Kreditforeningerne skal have en Obligationstype, hvis Kurs ligger saa nær Pari som muligt; vi vil give de Laantagere, som skal optage Laan paa en Tid, da Rentefoden ligger meget højt, Mulighed for i en anden Periode, hvor Renten er blevet lavere, at udnytte denne nye Rentesats ved at udbetale det gamle Laan og optage et nyt. Forholdet maa her blive ganske det samme. Staten ønsker at sikre sig at kunne udnytte et billigere Rentemarked, og det er det samme, man ønsker fra Kreditforeningslaantagernes Side; og hvad der er Ret for Staten, maa vel ogsaa være Ret for de private Laantagere.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Lange) sige, som jeg sagde før, at der kan være Begrundelse for de delte Anskuelser, som findes indenfor Kreditforeningerne med Hensyn til Laanetyperne; men jeg ser ikke, at dette Spørgsmaal kan vurderes ud fra det Synspunkt, hvad Staten gør ved Optagelsen af et kort Laan. Der kommer jo visse andre Synspunkter frem. For øvrigt har Kreditforeningerne udstedt 5 pCt.s Obligationer og gør det den Dag i Dag, saa noget Forbud er der ikke udstedt; de har faaet Tilladelse.

Maa jeg dernæst minde om, at dette med 2-Aars Laan er jo ikke noget helt nyt. Akkurat det samme skete i Fjor ved det da optagne Statslaan, saa man kan ikke sige, at det er et nyt Princip, der nu pludselig indføres. Der er derfor ingen Grund til at bemærke, at naar man laver om paa Principperne for Optagelse af Statslaan, skal man forud forhandle med Rigsdagen, idet Rigsdagen i Fjor har anerkendt Optagelse

af 2-aarige Laan. Det er formentlig gjort nogle Gange før — det husker jeg ikke —, men jeg ved, at ved Konverteringen i Fjor var den samme Laanetype fremme, saa den kan ikke være Rigsdagen nogen Overraskelse.

Til den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) vil jeg sige, at en Sammenligning mellem Englands Politik og den Politik, som føres i Danmark, som Begrundelse for det forskellige Pengemarked tror jeg ikke har megen Realitet i sig. I det hele tror jeg, at det ærede Medlem skulde tænke lidt mere paa de forskellige Forhold, der afgør, om et Pengemarked i et Land er rigeligt eller ej, saa vilde det ærede Medlem sikkert opdage, at der i hvert Fald for Tiden og i de senere Aar har gjort sig mange Forhold gældende, som ikke har noget at gøre med Landets Politik i Almindelighed. Naar England har et lettere Pengemarked nu, end det havde tidligere, skyldes det forskellige Forhold, navnlig dette, at Amerika har faaet daarligere Forhold, saaledes at Pengene ikke længere gaar til Amerika, men til England. Men det er et saa kompliceret Spørgsmaal, at det vist ikke kan belyses ud fra Synspunktet et Lands Politik. Men for øvrigt: hvad er det for en ny Politik, man har indført i England, og som det ærede Medlem er saa begejstret for? Det eneste nye er, at England er gaaet over til at blive Toldbeskyttelsesland, saaledes at det ogsaa kan se galt ud for de danske Landbrugsprodukter. Jeg ved ikke, om det er den Politik, den ærede Ordfører for Venstre er saa begejstret for. Jeg tror ikke, det er af den Grund, at Pengemarkedet er blevet rigeligere derovre, men det er i alt Fald det eneste Omsving, der har været. Jeg kan dog ikke tænke mig, at det ærede Medlem kunde ønske at holde Englands Politik paa disse Omraader op som et lysende Eksempel for Danmark, for saa vilde han være kommet længere ud, end jeg hidtil har troet, han har været, selv om det ærede Medlem sikkert har været meget langt ude i den Valgkamp, han nylig har ført. Nej, det vilde vist være farligt at komme og fortælle os, at vi blot skulde følge England i Henseende til Toldpolitik. Vi har netop den Opgave at prøve paa ved de Forhandlinger med England, der skal føres i den kommende Tid, at faa England til at forstaa, at den skærpede Toldpolitik, det fører, vil det have Fordel af at mildne, blandt andet overfor Danmark, og ved den Lejlighed tror jeg ikke, det vil være særlig heldigt at opstille denne Toldpolitik som et Mønster for andre Lande. Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem